

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ ПАЛІАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР НА СУЧАСНОМУ РІВНІ

Бабська О.О.

Сестринська справа

Науковий керівник: д.мед.н. Яворський П.В.

Житомирський інститут медсестринства

Актуальність: Останнім часом в Україні відмічається збільшення кількості інкурабельних пацієнтів, які потребують надання паліативної і медико-соціальної допомоги. Підвищення стандартів якості життя, інтеграція в європейський науковий та освітній простір, надання висококваліфікованих медичних послуг вимагають нових підходів до підготовки медичних працівників, розробки нового рівня їхнього професіоналізму, культури та компетентності.

Мета: Теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити педагогічні умови формування паліативної компетентності майбутніх медичних сестер у процесі їх професійної підготовки.

Матеріали та методи: Аналіз сучасних джерел інформації, обробка наукової літератури та статистична обробка результатів анкетування серед студентів випускних курсів Житомирського інституту медсестринства.

Результати: Дослідження показало, що респонденти усвідомлюють недостатність своїх знань з організації та надання паліативної допомоги. Незначна частина всіх респондентів вказали, що володіють такого роду знаннями в повній мірі, і ще половина –лише частково. Показано, що студенти випускного курсу медична сестра-магістр в цілому мали дещо кращі знання порівняно з іншими. Слід зазначити, що студенти, в цілому достатньо самокритичні. Лише 3 студентів з 57 опитаних вказали, що у повній мірі компетентні з паліативної допомоги. Решта мали або вибіркові знання – це половина респондентів, або визнавали, що не мають їх взагалі. На наш погляд, ці відповіді є віддзеркаленням недоліків наявних навчальних програм, де питанням вивчення паліативної допомоги приділяється недостатня увага.

Висновок: Паліативна компетентність майбутніх медичних сестер є показником професіоналізму та фахової майстерності, основою формування яких є медична освіта, яка потребує істотного удосконалення.

ПРОБЛЕМА АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ НА СУЧАСНОМУ РІВНІ ЛІКУВАННЯ БАКТЕРІАЛЬНИХ ІНФЕКЦІЙ

Баранюк М.О., Більченко С.О.

Харківський національний медичний університет,

кафедра соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я

Мета: визначити сучасні проблеми антибіотикорезистентності, механізми її формування та можливі шляхи подолання.

Задачі: дослідити існуючі літературні дані стосовно виникнення та подолання антибіотикорезистентності.

Матеріали і методи дослідження: сучасні наукові джерела з аналітичною обробкою даних.

Результати: За даними літератури до факторів ризику виникнення антибіотикорезистентності відносять географічне положення, тобто проживання в регіонах, де циркулюють специфічні антибіотикорезистентні штами; попереднє застосування антибіотиків близько 3 місяців; діти, молодші 2 років, та літні люди, старші за 65 років; перебування в організованих колективах таких, як дитячий будинок, будинок інвалідів; супутня патологія, до якої варто віднести імунодефіцитні стани, хронічні серцево-судинні та бронхолегеневі захворювання. У механізмі формування резистентності до антибіотиків можна виділити 4 моменти, а саме здатність мікроорганізмів синтезувати ферменти, що руйнують антибіотики або модифікують, формування в бактерій властивості активно видаляти антибіотики з клітин

за допомогою насосів, а також порушення проникності клітинної стінки бактерій для антибіотиків. ВООЗ рекомендує активізувати зусилля у вирішенні проблеми медикаментозної резистентності шляхом розробки нових видів антибіотиків, використовувати їх лише в тому разі, коли вони призначаються лікарем, цілком дотримуватися режиму їх прийому не зважаючи на покращення самопочуття, не допускати передачу антибіотиків іншим людям, а також використання залишків призначених лікарських засобів.

Висновки: Регуляція, освіта та охорона здоров'я повинні стати найважливішими складовими нових зусиль у стриманні подальшого розвитку резистентності до антибактеріальних препаратів.

АНАЛІЗ ОБІЗНАНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В ДОЦІЛЬНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПЛАЗМАФЕРЕЗУ ЯК ОДНОГО З ОСНОВНИХ МЕТОДІВ В ЛІКУВАННІ ПАЦІЄНТІВ ПРИ РІЗНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ

Бондаренко В.В., Максименко Н.О., Іванов П.В., Голінько Є.В., Любчак В.В.

Сумський державний університет, кафедра громадського здоров'я

Мета дослідження: Визначити відсоток лікарів, що вважають плазмаферез доцільним в комплексному лікуванні пацієнтів для пролонгування ремісії певних хронічних нозологій (бронхіальна астма, псоріаз, хронічний остеомієліт, ревматизм) або для лікування гострих станів (отруєння різними хімічними речовинами, резус конфлікт).

Актуальність: Плазмаферез є достатньо кошовною процедурою, в цілому один курс коштує близько 800 грн в Сумах (середній курс лікування становить 6-10 курсів), тому використання його обмежене внаслідок соціально – економічних особливостей населення. Однак, використання його у комплексі з медикаментозним лікуванням, по численним дослідженням, здатне збільшити час ремісії та покращити загальний стан хворого.

Матеріали та методи: Було проведено опитування 60-ти лікарів вузьких (неврологічне відділення, реанімація, хірургія) та загальної (терапевти) практики 5-ої міської клінічної лікарні та обласної клінічної лікарні. Основними питаннями були: «Доцільність використання плазмаферезу; персональне ставлення до використання даного методу».

Результати досліджень: При опитуванні було визначено, що число лікарів, які вважають за необхідне використання плазмаферезу у комплексі лікувальних процедур хворим, складає 49 чоловік, що становить 81,7% від загальної кількості опитуваних. 9 чоловік згодні з тим, що використання плазмаферезу є виправданим, через високу собівартість не рекомендують його хворим, та призначають медикаментозну терапію; складають 15%. 2 чоловіки не визнають використання плазмаферезу, як дієвий спосіб лікування тієї чи іншої нозології, та складають 3,3%.

Висновки: З цих даних можна припустити, що загалом лікарі позитивно відносяться до впровадження плазмаферезу в загальну тактику лікування хворих з хронічними або гострими захворюваннями, але вартість даної процедури зависока, що і зупиняє їх від його використання.

ЧАСТОТА КЕСАРЕВИХ РОЗТИНІВ ВІД ЗАГАЛЬНОГО ЧИСЛА ПОЛОГІВ У РІЗНИХ ВІКОВИХ ГРУПАХ ЗА 2016 РІК

Воробей І.В., Стеблевська А.В.

Науковий керівник: Любчак В.В.

Сумський державний університет, кафедра громадського здоров'я

Актуальність: Кесарів розтин є операцією, яка несе за собою економічні витрати, а також можливість ускладнень у післяпологовому періоді, на відміну від фізіологічних пологів, та подовженням перебування жінки та дитини у стаціонарі.

Мета дослідження: Визначити відсоток кесаревих розтинів в у різних вікових групах по відношенню до загального числа пологів, шляхом опрацювання статистичних даних.